

Git Harf Harf Tümcelerimden

— ismail-dogan · 03 Kasım 2009

Bitti...

Bitmeliydi belki...

Parçalanmış hayatlarımız bütün kalmış bir hayali kabullenemezdi. Mutluluğa kurulabilecek ütopyalar için ruhumuzda beslediğimiz tebessümler, ölüm tehlikesi olan tellerde asılı kalmıştı. Bir hayat izdüşümünde son viyadükte kaybetmiştik birbirimizi. Şimdi bunla yok bizi...

Birbirimize kayıp olmak hayatta var olma oyunumuzdu demek ki. Sen gitmeliydin. Bense; gitme demekten öteye gitmemeliydim. Öyle ya gitsem de dinlemezdin...

Kullanılmamış tüm gülücüklerini bana bağıslıyor şimdi dünya. Sense; ömründeki tüm gitmeler için "elveda"lar topluyorsun ağına. Gitme diyenleri dinlememek içinse çılgınlık yerleştiriyorsun kulaklarına. Oysa ben; ağına duran "elveda"lardan bihaber düşe yazmıştım tek heceye. Sonra düş'e yazmıştım her yolun sonunda sana düşüşlerimi. Hüzne çalan bir sonbahar vaktinde eski kitapların arasında biriktirdiğim bir yığın küflenmiş yalnızlığımla yineliyorum seni. Sonra; içimin deruni çöl gecesinden sesleniyorum sana: 'bana susacak kadar ben, konuşacak kadar sen lazım' diyorum.

Sen olmuyorsun ben "sus" kalıyorum...

Suskunluğum tahrip olup harflere dönüşüyor. Ve ben sana dair kurduğum tüm cümleleri mahya yapıp yüreğime asıyorum. İçimdeki öznelğin devam ediyor. Hayatımda bu kadar önemliyken önemsiz bir edat'a dönüşmenden korkuyorum. Bu yürek mizansenin bir monologdan oluşuyor; diyalogu hiç olmayacak biliyorum. Ve sen sandığım tüm hayallerini içimin hayat akordu bozulmamış yanlarına saklıyorum...

Sonra gitarımın tellerine satıyorum acılarımı. Acıya bulanık tellerime vurdukça parçalıyorum parmaklarımı.

Geceler titrek elerime bulaşıyor her sabah. Giden "ay"a satır uçlarında kalmış, bir satırdan diğerine düşememiş hasretlerimi teslim ediyorum. Gelen "güneş"e yüzü hüzne bakan şarkılar besteliyorum. Bir çılgıktan uyanıp diğer bir çılgına gözlerimi yumuyorum. Ve sen sandığım bütün hayallerini içimin hayat akordu bozulmamış yanlarımda saklıyorum.

Doğru yolundan şaşıyorum nefes almanın. Bir yerde veresiye olmayan ölümler çıkıyor karşıma, bir

hüznümle bir damla gözyaşıma alıyorum hepsini. Birini ölüyorum. Sonra bir nefes daha alıyorum can sıkıcı bir senfoni tadında. Sonra ikinciye ölüyorum. Ölmeyi bile beceremiyorum.

Ruhumun dallarında yedi veren acıyla günler eskitiyorum. Dünlerime tuz basıyorum yanına yarınları hapsederek. Ne seni bulabiliyorum bu zifiri karanlıkta ne de kendimi. Tüm sevgim kulağına fısıldanmış bir masaldı belki. İçimde kapan kıyamete, ensemde vurulan düşmana ve avuçlarımda biriken nefretime inat yudumlamalıydım hislerimi. Sana adanmış; ama benden ötesi olmamış fırtınalı bir yolculuktu bu. Haniydi mutlu olamama degecek yâr?

Yokluğuna var olmayı denedim durdum. "ünlem" dedin korktum, "virgül" dedin konuştum, "nokta" dedin sustum, "ayraç" dedin ve kayboldun. İsmimi isminden ayıran işareti sen buldun. Bense; yine yokluğunda var olmayı denedim durum. Kırılmak üzere olan bir kalemlle, kızıldan siyaha çalan bir günde sana şiirler kurdum. Bir hayat izdüşümünde, son viyadükte birbirimizi kaybetmişliğimizi, bulunmazlığımızı hayat denilen iki çığlık arası bir nefesten ibaret olan oyunun acı sahnesi saydım. İçimi bu denli yakmaya sen yanlarımdan başladım...

Şimdi hangi rakamı versem sonucu sen çıkar? Hangi seni versem sonunda mutluluk yüzüme bakar? Yok, bu işlem ancak eşitsizliğe yol açar.

İsmin baştan sona ağlamaklı bir ömre bedel... Kayıpsın bana, benli her şeye, belki de en başta kendine... Kayıbiz birbirimize. İçimin derinlerinden; koca okyanusları aşmış gelmiş, tüm harfleri hayata devirip kalbime ansızın düşüvermiş bir "mim" oldun. Öyle bir "mim" ki; "elif" i silmiş, "be" yi yutmuş, "te" yi unutmüş, "se" yi uyutmuş... Kendini bir tek "mim" de bulmuş. Şimdi yüreğimdeki "mim" in göz kapaklarıma düşüyor. İntiharına ramak kalan tümceler yakıyor beni. Ben ki kaç nefesimi asmıştım idam sehpasında. Son dileği hep sendi nefeslerimin. Ve ben, son dileği gerçekleşmemiş hayata prangalı bir mahkûm.

Gökten yıldızlar yağıyor üstüme. Birini tutsam diğeri kaçıyor. Payımıza düşenlerden payıma düşenleri alıyorum.

Yoksun ... Yok oluyorum...